

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Влада Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ТОВ. М. ПОПОВИЧ ПРО ПОЛОЖЕННЯ В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

3 доповіді т. Поповича на масовому мітингу 13. червня в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу.

ІІІ. ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ УКРАЇНИ.

В Москві т. Попович не має часу блище познайомитися з індустрією та з життям робітництва і з умовами праці. Зате до цієї галузі радянського будівництва він блище приглянувся на Україні, зокрема в Харкові і Дніпропетровську (бувний Катеринослав).

На Україні не тільки відбудовано старі фабрики та заводи, зруйновані Врангелем, Петлюрою, Махном, Німцями, Скоропадським, Пилсудським, але там тепер будуються нові великі фабрики й заводи.

Наприклад, в Харкові працює вже великий завод, що називається Серп і Молот, який виробляє трактори. Україна спроваджує багато тракторів з Америки системи Фордсона і Кейса, але вони не дуже відповідні до української землі: один залегкий, а другий за-тяжкий. Тож-ж тепер Україна виробила собі модель власного трактора і виробляє їх у власних фабриках. Колись на Україні не було ані одної тракторної фабрики, а тепер є вже кілька.

В Харкові є також великий паровозо-будівельний завод, що будує локомотиви. Цікавим є те, що ці заводи радянське робітництво відбудувало й устаткувало власними силами й радянським матеріалом. Лише тепер, після відродження промисловості й після навчання торговельних зносин з-за кордоном ці заводи перебудовуються після найновішої техніки. В Дніпропетровську є величезні залізничні заводи, які краще устатковані, як харківські і які не лише працюють повним ходом, але ще й стало добудовуються та поширюються.

ЖИТТЯ Й УМОВИНИ ПРАЦІ РОБІТНИЦТВА.

Робітництво, що працює чи то в державних фабриках, чи в кооперативах, чи в приватних — є організоване в професійних союзах (трейд-юніях). Заробітна платня його значно крапша, як за старих часів. Для робітництва є спеціальні мешкання поблизу тих фабрик, де вони працюють. Для них є спеціально відведені будинки, багато побудовано нових, багато будується. Є цілі робітничі селища.

Тут повне життя робітництва. Іхні власні кооперативи, ідальні, клуби, театри, бібліотеки. Тут і приют для дітей, о-середики охорони здоров'я. В кооперативному помешканні робітник платить дуже незначну ціну за рент. Ість в кооперативному ресторані також дуже дешево, у двоє або у троє дешевше, чим в місті. Одним словом, коли робітник є членом юнії й кооперативу, то він всюдї дістає все дешевше, чим пересічний мешканець.

При праці робітник дістає спеціальний одаг, медичинський догляд, має раз в році відпочинку з повною платнею на певний протяг часу. Хорих робітників юнія посилає до санаторій. Щоб звільнити робітника від праці, треба доказати йому не лише провини, але що він свідомо шкодить підприємству. Юнія дбає за свого члена. Коли-ж провини докажуть, то віддалять не лише з роботи, але й з юнії викинуть. А викиненому з юнії робітникові дуже тяжко дістати працю.

Вечерами робітництво має нагоду проводити час у своїх клубах, де є драмгуртки, хори, музичні гуртки, даються доклади по ріжних питаннях. Навіть в обід при праці робітництво не витрачає марно години, але збирається в обід в так званий "Кутюк Леніна", який є при кожній фабриці й там слухає звіту, в якому стані є фабрика. Бо фабрикою завідує робітничий комітет, який дає звіт перед всіма робітниками.

ОХОРОНА ДІТЕЙ І МАТЕРИНСТВА.

В Дніпропетровську т. Попович відвідав тютюнову фабрику, в якій працюють майже самі жінки й дівчата. В розмові з робітницями він довідався, що тепер вони працюють коротші години і за кращу платню, ніж було за царату. Але що найважнішим, то це умовини праці, про які вони колись і не снили.

При фабриці є гарний двоповерховий будинок, в якому матері-робітничі лишвають своїх дітей. Там діти мають дуже добрий догляд під керівництвом жінок-вчительок і акушерок. Відвідувачів, коли вони хочуть оглянути будинок і дітей, одягають в спеціальні халати, щоб не занесли пороку й мікробів. Діти поділені після віку в кімнатах. Там дітей годують, одягають, купують і вчать, якщо вони починають вже розуміти.

Робітничі, так само як і робітники, мають що року відпустку з платнею. А ті робітничі, що мають стати матірью, мають шість тижнів перед родами відпочинку і шість тижнів після породі з повною платнею.

в тому напрямі. Це дуже помічається на Україні, головню там, де є вугіль, залізна руда та інші сировіці. Всюдї в містах будуються електричні стації величезної сили, а цього року розпочали будувати на Дніпрових порогах найбільшу гідро-електричну стацію в цілій Європі. Коли її збудують, то вона дингне вперед промисловість і сільське господарство України. Ця електростація матиме величезне значіння для цілого Радянського Союзу.

РОБІТНИКИ Й ІМІГРАЦІЯ.

Одною з найважніших справ, що дотикають тепер робітництво Канади, є імміграція. Через останні кілька місців що тижня приїздили з Європи тисячі й десятки тисяч робітників з надією знайти кращий кусок хліба в Канаді. Почавши від Вінніпегу, всі боїші міста в західній Канаді роїлися від іммігрантів. Багато з них ходять вулицями канадійських міст ще й тепер, не знайшовши куща на свої руки.

Не було-б нічого надзвичайного, як-би ці іммігранти, перед своїм виїздом до Канади, були як слід поінформовані про положення в цій країні і приїхали сюди з власної волі. Було-б також дуже добре, як-би вони, прибувши до Канади, знайшли всі відповідне заняття й заробляли собі на життя без шкоди для тутешніх робітників. Але біда в тому, що справа мається якраз навпаки.

До Канади приїзять іммігранти з Європи, заманені сюди канадійським урядом і корабельними компаніями. Агенти цих компаній розмаляють Канаду перед європейськими робітниками й селянами як справжній рай, обіцяють їм від 5 до 7 доларів денної платні, вільні землі і т. п. Під впливом такої злочинної агітації, прибитий нуждою європейський робітник і селянин з останнього стгається і виїздить до Канади. Прибувши сюди, він застає зовсім що іншого. Він бачить, що Канада не є країною медом і молоком текучою, як йому представляли компанійні агенти. Він бачить, що тут не мають роботи навіть всі ті, що вже по кільканадцять років живуть у цій країні або й тут родилися.

Однак це зовсім не турбує канадійських капіталістів, які спроваджують іммігрантів, ані федеральний ліберальний уряд, який є на послугах цих капіталістів. Капіталісти умисно спроваджують іммігрантів з Європи, щоб заробити на їх перевозі і мати дешеву робочу силу. Прибувши іммігрант не се те, що канадійський робітник. Він буде робити за цюнебудь, навіть за 15 центів на годину, радий, що зможе відробити за шифкарту. І результатом цього маємо те, що іммігрант обнижує заробітну платню канадійського робітника, а навіть відбирає йому роботу. Це є на руку канадійським капіталістам і з тою метою вони спроваджують так багато іммігрантів.

Як-же становить Комуністичної Партії до імміграції в теперішніх провінціоанальних виборах в Манітобі?

Перше всього мусимо виразити заявити, що ми є проти всякого обмежування переїзду робітників з одної країни до другої, а тим самим і проти обмежування імміграції до Канади. Але рівночасно ми є проти злочинної пропаганди, яку ведуть агенти корабельних і залізничних компаній в Європі, обіцяючи іммігрантам золоті грошки на вербі, та стигають їх масово до Канади на основі тої-ж фалшивої пропаганди.

Далі, Комуністична Партія домагається в цих виборах, щоб доміняльний і провінціоанальний уряди перевели закон, що всі робітники, замешкалі тут давніше чи іммігранти, повинні діставати платню не меншу від тої суми, яку призначає федеральний департамент праці за необхідну для найкращих потреб життя. Переступлення цього закону має підлягати карі.

Компартія домагається, щоб доміняльний уряд, компаніі і товариства, що спроваджують іммігрантів, звернули гроші за подорож і дали безплатний переїзд до родинного краю всім тим робітникам іммігрантам, що не можуть знайти обіцяного заняття й бажують повернутися до дому.

Як-що ви, робітники й робітничі Вінніпегу, годяться з становищем Комуністичної Партії до імміграції, віддайте в день 28. червня свій голос на кандидата Комуністичної Партії тов. Якова Пенера.

РІК ПІЛСУДЧИНИ.

Харківський "Комуніст" в передовій статті підводить підсумки річної діяльності Пилсудського. Між иншим він пише: Польщу перетворено в мілітарну державу. Політичний устрій у Польщі — фашистська диктатура. У Польщі цілковитого удержавлення набрали методи поліційної розправи з робітниками й селянами.

Розмови про "моральне удорознення" кинуть. Диктатор про них не згадує. Під диктатурою зловживання, хабарництва, безгосподарність розквітає буйним квітом, як за часів псевдо-демократичної влади Войцеховського.

Може ці свої "завойовання" Пилсудський компенсував значніми досягненнями на міжнародній арені? Так ні-ж! Кинувши Польщу в орбіту англійського імперіялізму, маршал тим самим відмовився від підтримки Французької. Перебування під французьким впливом давало щось реального Польщі (гроші, зброю, військовий інструктаж), англійська-ж підтримка цілком нереальна, отже

ОГЛЯД МІЖНАРОДНИХ ПОДІЙ.

Закриття женецької конференції.

Женецька економічна конференція закрилася, не давши, як і слід було чекати, ніяких реальних наслідків. Ніяких справжніх заходів, коли не до ліквідації, то хоч-би до полегшення світової економічної кризи, конференція не накреслила. Це й не могло бути инакше, бо конференція перш за все поставила собі за завдання знйти з обміркування всі дійсно гострі питання, а тим то запобігти всяким радикальним постановам.

Але проте робота радянської делегації не минула безслідно. Конференція була змушена включити в свою загальну резолюцію визнання можливости мирного співіснування всіх країн, незалежно від їхніх економічних систем. Ця резолюція, що висловлює принципіальне визнання можливости мирного співробітництва між капіталістичним господарством буржуазних держав та соціалістичним господарством СРСР, є радянською безперечною перемогою над упередженнями, до сить поширеними перед конференцією в низці капіталістичних країн.

Особливо важливий той факт, що за цю резолюцію висловилися делегати Злучених Держав і її голосування за безпечило її ухвалення, не зважаючи на всі можливі заходи англійської делегації, що намагалася створити на конференції блок проти СРСР. Цей факт набуває особливої ваги через те, що підчас голосування розрив англо-радянських відносин був уже напіввиіршений і американська делегація безперечно була свідомо, що, голосуючи за означену резолюцію, вона тим самим чинить величезний політичний акт. Злучені Держави явно силкуються скористатися з безумної політики англійських сепараторів, щоб розширити свої торговельні відносини з СРСР.

"Соціалісти" англійські та німецькі.

В ці напружені дні, коли англійська консервативна партія виступила проти СРСР, завдаючи удар справі всього світового пролетаріату, ватажкі Англійської Партії Праці та німецької соціал-демократії змагалися демонструвати своє угодовство з буржуазією. Поведінка Партії Праці підчас обміркування в палаті громад постанови уряду про розрив із СРСР була насправді жалюгідна. Промови її ватажків відзначалися такою "мікрованістю", що доходять до боюгузтва. Промовці Партії Праці

Відбудовуються в Києві такі будинки, що вже кілька років муляли всім очі своїм зруйнованим виглядом.

У центрі міста почали відбудовувати величезний будинок колишньої Ольгінської гімназії, що його після відбудування передадуть Всеукраїнській Академії Наук. Майже цілком відбудовано великий 5-ти поверховий будинок на бульварі Т. Шевченка, почато роботу по відбудуванню другого величезного зруйнованого будинку по вул. Воронького. В йому міститимуться київські господарські організації. Ці великі будинки зруйнували білогвардійці підчас громадянської війни. Закінчують величезний будинок бібліотеки Інституту Народньої Освіти, що його почали будувати в 1912 році. Відбудовують великий будинок колишньої 4-ої гімназії, спаленої Полкаками. Перелічуємо лише більш будинки, але крім них відбудовується та капітально ремонтується багато інших, менших.

Київ будується.

Всього на будівельні роботи в цім році мають витратити біля 15 мільонів карбованців — вдвоє більше ніж торік. Позатим в Київї будується велике приміщення на декілька корпусів для сільсько-господарської академії.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

Куржукенко.

Флоридя — благословенна квітуча країна на полудне Злучених Держав. В тій Флориді є місто Міямі, де є над морем прекрасні віли багатів, в яких вони вилекаються та витанцюють в літі, в осени, в зимі і на весні.

В тому місті, чоловік, Луїс Кауфман, продавав свій склеп, а продаючи такий напис на немі написав: "Selling out. Going Back North Where Men are Men and Rents are Reasonable".

Написав і за це на 10 днів до Іванової хати попав... За "зневаження чести" паразитів.

Аптон Сінклер, письменник американський книжку написав і... "Нафтою" її назвав. Влада американська - бостонська заборонила продаж цієї книжки, бо наїшла у ній вислови "неприличні".

Заборонила, але Сінклера не переконала. Він приїхав до Бостону, взяв біблію й почав публічно в парку вичитувати з неї такі місця, які є більш неприличні, ніж в Сінклеровій "Нафті".

Сінклер читав біблію, а поліція розганяла слухачів... Бо ніяк не могла второпати, що читає Сінклер: біблію чи "Нафту". Так поліція заплуталася в "неприличності".

Канадійський "незаможник". Є ним Едвард Вентворт Біті, голова й президент Кенедійн Песифик Рейлвей, голова Кенедійн Песифик Стімшійп Лімітед і голова ріжних інших підприємств згаданого компанії.

Майно, якого він є головою, начислює: 20,000 миль залізниць. 25 мільонів доларів вартости готелів, 16 з них в найбільших осередках. Крім готелів — багато бонгалів, кемпів для туристів і спортивних осередків. 425,000 тонажу кораблів; 60 кораблів на Атлантичному і Тихому океанах, а 23 на озерах і ріках. 115,000 миль телеграфічних дротів. 100,000 робітників, роскине-них по цілому світі, що на ту компанію працюють.

20 мільонів доларів вартости орошення земель. Мільони акрів фермерської землі. Експресова компанія, що обслуговує всю свою залізничну систему та цілий світ.

Цей "незаможник" є не тільки президентом цілого вищезгаданого майна та головою його ріжних секторів, але він є власителем більшости цього майна. Він має найбільше шеврів, тому то він є його президентом.

Він є сильніший за уряди — він є пан країни.

"Канадійський Українець", повідомляючи про самовбивство Володимира Бачинського, дає таке пояснення: "Се той самий Бачинський, котрий в минулім році приїздив до Канади, а по повероті в Галичину став політичним агентом Польщі".

Не ви, панове, казали-б, а не ви слухали-б. Це той самісенький Бачинський. І він не тільки "по повероті в Галичину став політичним агентом Польщі", але він до Канади приїздив, як агент польської шпяхті і ви про це знали й за це його вихваляли. Тож лопайте тепер самі собі на бороду.

Галицька патріотична преса за життя Володимира Бачинського — вирікалася його, називала зрадником, ренегатом, піжком, божевільним, а як умер, справила йому урочистий похорон і величає "великим народнім діячем".